

Sygn. akt V KK 175/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2017 r.,
w sprawie **R. G.**,
skazanego z art. 278 § 1 k.k.,
kasacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego S. J.,
od wyroku Sądu Okręgowego w W.,
z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt IV Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w M.,
z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

- 1) pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2) kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym obciążyć oskarżyciela posiłkowego S. J.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2016 roku, sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w M. uznał oskarżonego R. G. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt IV Ka [...], po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego R. G., zmienił zaskarżony wyrok ten sposób, że: przyjął, iż oskarżony przywłaszczył powierzone mu mienie o łącznej wartości 28550 zł; za podstawę prawną

warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności przyjął art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.; uchylił orzeczenia o zobowiązaniu oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby i o obowiązku naprawienia szkody; a w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w W. wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego S. J., który zaskarżając ww. wyrok w części, tj. co do pkt I lit. a) w zakresie pominięcia przywłaszczenia przez oskarżonego również powozu konnego M. dla dwóch koni o wartości 10000 zł i powozu konnego typu S. dla dwóch koni o wartości 9000 zł, zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego, polegającego na obrazie przepisów art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k.

W konkluzji pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator Prokuratury Okrękowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa i nie powinna zostać przyjęta przez Sąd Okręgowy w toku postępowania okołokasacyjnego.

Zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść oskarżonego, opartą na innym niż z art. 439 k.p.k. naruszeniu prawa, strona może wnieść tylko w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania.

Żadna z tych sytuacji w niniejszej sprawie nie miała miejsca, a R. G. wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby oraz karę grzywny.

W kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego S. J. na niekorzyść skazanego podniesiono jedynie zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego. Nie został w niej podniesiony zarzut wystąpienia w sprawie uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k., a zatem nie zostały spełnione przesłanki przewidziane w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. To z kolei sprawia, że wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy samego prawa, a wobec bezzasadnego jej

przyjęcia, na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 3 k.p.k. należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Co do tej ostatniej kwestii należy wskazać, że zarządzenie z dnia 23 marca 2017 r. nie zostało w ogóle podpisane przez osobę uprawnioną (*k. 15 akt IV WKK [...]*).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia, przy czym kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym obciążył oskarżyciela posiłkowego.

[aw]